

Amtliche Beilage

zum

Kreisblatt. Amtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Gzenstochau.

Abgehandelt von der Deutschen Staatsdruckerei Warschau
am 22. Oktober 1917.

Inhaltsangabe:

- 105. Polizeiverordnung über den Verkehr mit Butter.
- 106. Polizeiverordnung über die Bekämpfung von Infektionskrankheiten
- 107. Sefesteuerordnung.

105.

Polizeiverordnung über den Verkehr mit Butter.

Auf Grund der Verordnung Nr. 231 vom 16. Dezember 1916 (Verordnungsblatt Nr. 58 Seite 116) bestimme ich hiermit folgendes:

§ 1.

In dem Gebiete umfassend die Kreise Wielun, Kalisch, Turek, Sieradz, Konin-Słupca, Kolo, Włocławek-Nieszawa, Lipno-Rypin darf Butter zum Zwecke der Ausfuhr nur durch die Amtliche Handelsstelle Kalisch angekauft werden. Im Uebrigen wird die Ausfuhr von Butter über die Grenzen dieses Gebietes verboten.

§ 2.

Der Verkehr mit Butter innerhalb des im § 1 nicht genannten Gebietes des Generalgouvernements Warschau bleibt von jeder Beschränkung frei.

§ 3.

Zu widerhandlungen gegen die Vorschriften dieser Verordnung werden mit Geldstrafe bis zu 10 000 Mark, oder mit Freiheitsstrafe bis zu 6 Wochen Gefängnis oder Haft geahndet. An Stelle von nicht beizutreibenden Geldstrafen tritt entsprechende Freiheitsstrafe. Hierbei ist ein Betrag von 1 bis 150 Mark einer eintägigen Freiheitsstrafe gleichzusetzen.

Außerdem wird Butter, die entgegen den obigen Vorschriften ausgeführt wird, oder auszuführen versucht wird, ohne Entschädigung eingezogen, auch für den Fall, daß sie dem Täter oder einem Teilnehmer nicht gehört.

§ 4.

Diese Verordnung tritt am 10. Oktober 1917 in Kraft.

Warschau, den 2. Oktober 1917.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.

J. B.

von Born-Fallois.

106.

Polizeiverordnung.

über die Bekämpfung von Infektionskrankheiten.

Auf Grund der Verordnung des Herrn Oberbefehlshabers Ost vom 22. 3. 15 (B. Bl. der Kaiserlich Deutschen Verwaltung in Polen Nr. 2) in Verbindung mit den Ver-

Urzędowy dodatek

do

Gazety powiatowej.

Urzędowy Organ dla tej części Powiatu Częstochowskiego, która jest pod Zarządkiem Niemieckim.

Wysłany przez Niemiecką Drukarnię rządową w Warszawie
d. 22 października 1917 r.

Treść numeru:

- 105. Rozporządzenie policyjne dotyczące przewozu masła
- 106. Rozporządzenie policyjne dotyczące zwalczania chorób zakaźnych.
- 107. Ustawa o drożdżach.

105.

Rozporządzenie policyjne dotyczące przewozu masła.

Na mocy rozporządzenia Nr. 231 z dnia 16 grudnia 1916 r. (Dz. Rozp. Nr. 58, str. 116) postanawiam co następuje:

§ 1.

W obszarze obejmującym powiaty: Wieluński, Kalisko-Turecki, Sieradzki, Konińsko-Słupcecki, Kolski, Włocławsko-Nieszawski, Lipnowsko-Rypiński prawo zakupywania masła w celu wywozu przysługuje li tylko urzędowemu oddziałowi handlowemu w Kaliszu. Pozatym wywóz masła poza granice tego obszaru jest zabroniony.

§ 2.

Przewóz masła w obszarze Jeneral-Gubernatorstwa Warszawskiego nie wyszczególnionym w § 1 jest wolny od wszelkiego ograniczenia.

§ 3.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia będą karane grzywną do 10 000 marek lub karą pozbawienia wolności do 6 tygodni więzienia lub aresztu. W razie niemożności ściągnięcia kary pieniężnej wyznacza się odpowiednią karę pozbawienia wolności, przyczem kwota od 1—150 marek równa się karze jednodniowego pozbawienia wolności.

Prócz tego masło, które wbrew powyższym przepisom zostało wywiezione, lub które wywieść usiłowano, podlega, w konfiskacie chociażby nie należało do sprawcy lub uczestnika.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej dnia 10 października 1917 r.

Warszawa, dnia 2 października 1917 r.

Szef Administracji

przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim
w zast. von Born-Fallois.

1699/17]

106.

Rozporządzenie policyjne dotyczące zwalczania chorób zakaźnych.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza na Wschodzie z dnia 22 marca 1915 r. (Dz. Rozp. Cesarsko-Niemieckiego Zarządu w Polsce Nr. 2) łącznie z rozporząd-

ordnungen des Herrn Generalgouverneurs vom 8. 9. 15 (B. Bl. Nr. 2) und vom 16. 12. 16 (B. Bl. Nr. 58) erlasse ich in Ausführung der Verordnung über die Anzeigepflicht bei Infektionskrankheiten (B. Bl. Nr. 12 Ziffer 18) für den Umfang des Generalgouvernements Warschau folgende Polizeiverordnung.

§ 1.

Dem beamteten Arzt ist in allen Fällen von Infektionskrankheiten der Zutritt zu den Kranken oder zur Leiche und die Vornahme der erforderlichen Untersuchungen zu gestatten.

§ 2.

Bei sanitätspolizeilichen Ermittlungen des Beamteten Arztes darf von den befragten Personen die Auskunft nicht verweigert noch wissentlich unrichtige Angaben gemacht werden.

§ 3.

Den von dem beamteten Arzt bei Gefahr im Verzuge vorläufig getroffenen Anordnungen und den endgültigen Maßnahmen der Polizeibehörde haben die Betroffenen Folge zu leisten.

§ 4.

Kleidungsstücke, Leibwäsche, Bettzeug oder sonstige bewegliche Gegenstände, für die eine Desinfektion amtlich angeordnet ist, dürfen vor Ausführung der Desinfektion weder in Gebrauch genommen, noch anderen Personen überlassen, noch sonst in Verkehr gebracht werden.

§ 5.

Fahrzeuge oder sonstige Gerätschaften, die zur Beförderung von Kranken oder Verstorbenen bei Cholera, Fleckfieber, Pocken, Diphtherie, übertragbarer Genickstarre, Rückfallfieber, übertragbarer Ruhr, Scharlach, Typhus, Sungen- und Kehlkopf- und Tuberkulose gedient haben, dürfen vor Ausführung der amtlich angeordneten Desinfektion weder benutzt noch anderen zur Benutzung überlassen werden.

§ 6.

Zu widerhandlungen werden mit Geldstrafe bis zu 10 000 Mark oder mit Freiheitsstrafe bis zu sechs Monaten bestraft.

§ 7.

Diese Polizeiverordnung tritt sofort in Kraft.

Warschau, den 6. Oktober 1917.

Der Verwaltungschef
beim Generalgouvernement Warschau.

J. B.

von Born-Fallois.

107.

Gefestcuerordnung.

§ 1.

Von der im Generalgouvernement hergestellten Gese jeder Art wird eine Steuer von 64 Pfennig für das polnische Pfund erhoben.

§ 2.

Die Betriebe, in denen Gese hergestellt wird, unterliegen der steuerlichen Aufsicht.

dzeniem Jeneral-Gubernatora z dnia 8 września 1915 r. (D. R. Nr. 2) i z dnia 16 grudnia 1916 r. (D. R. Nr. 58) wydaję w wykonaniu rozporządzenia, dotyczącego obowiązku zgłaszania chorób zakaźnych (D. R. Nr. 12, cyf. 18) następujące rozporządzenie policyjne dla obszaru Jeneral-Gubernatorstwa Warszawskiego.

§ 1.

Urzędowemu lekarzowi należy we wszelkich wypadkach chorób zakaźnych dać wolny dostęp do chorego lub do zwłok i zezwolić na przedsięwzięcie potrzebnych badań.

§ 2.

Przy badaniach sanitarno-policyjnych urzędowego lekarza nie wolno jest osobom zapytywanym odmówić udzielenia wyjaśnień lub świadomie złożyć mylnych zeznań.

§ 3.

Osoby, których to dotyczy winny zastosować się do tymczasowo wydanych zarządzeń urzędowego lekarza w razie grożącego niebezpieczeństwa i do ostatecznych środków zarządzonych przez władzę policyjną.

§ 4.

Odzieży, bielizny, pościeli lub innych przedmiotów ruchomych, dla których zarządzona jest urzędowo dezynfekcja nie wolno przed przeprowadzeniem dezynfekcji ani używać, ani oddawać innym osobom, ani też w jakikolwiek sposób wprowadzać w obieg.

§ 5.

Wozów lub innych przyrządów do transportowania chorych lub zmarłych na cholere, tyfus plamisty, ospę, dfteryt, przenośną drętwicę karku, lebrę powrotną, przenośną biegunkę, szkarlatynę, tyfus, gruźlicę płuc i krtani nie wolno przed przeprowadzeniem urzędowo nakazanej dezynfekcji ani używać, ani też oddawać innym do użytku.

§ 6.

Wykroczenia karane będą grzywną do 10 000 mk. lub karą pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie policyjne nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Warszawa, dnia 6 października 1917 r.

Szef Administracji
przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim
w zast. von Born-Fallois.

1719/17]

107.

Ustawa o drożdżach.

§ 1.

Od wytworzonych w Jeneral-Gubernatorstwie wszelkiego rodzaju drożdży pobierać się będzie podatek w wysokości 64 fenigów od funta polskiego.

§ 2.

Zakłady, w których będą wytwarzane drożdże podlegają nadzorowi urzędu podatkowego.

§ 3.

Die Steuer für Preßhefe ist vom Hersteller durch Anbringung von Steuerzeichen an den Packungen zu entrichten, bevor die verpackten Erzeugnisse aus den Herstellungsräumen entfernt werden.

§ 4.

Preßhefe darf vom Hersteller und Händler nur in vollständig verschlossenen Packungen abgegeben werden. Auf jeder Packung ist der Inhalt mit Druckschrift nach Art und Menge anzugeben.

§ 5.

Von den Herstellern und Händlern dürfen nur Packungen mit einem Gewicht von $\frac{1}{4}$ Pfund und 1 Pfund abgegeben werden. Das Steuerzeichen muß so angebracht werden, daß es alle Öffnungsstellen der Packung verschließt. Es ist an der Packung sorgfältig und mit gutem Klebstoff derart zu befestigen, daß seine Beseitigung ohne Zerstörung nicht möglich ist.

§ 6.

In Brauereien und Brennereien darf flüssige Hefe nur mit Genehmigung des Verwaltungschefs hergestellt werden, sofern sie nicht zur Verarbeitung in den genannten Betrieben dient.

§ 7.

Die Besteuerung flüssiger Hefe erfolgt an Hand der vom Hersteller zu führenden Betriebsbücher.

Die Anbringung von Steuerzeichen an den Umschließungen flüssiger Hefe unterbleibt.

§ 8.

Von der Hefesteuer befreit bleibt die in Brauereien und Brennereien hergestellte flüssige Hefe, die zur Weiterverarbeitung in dem Betriebe dient, der die flüssige Hefe herstellt hat.

§ 9.

Bei der vom Auslande eingeführten Hefe erfolgt die Besteuerung zugleich mit der Verzollung (vergl. Nr. 17 des Zolltarifs, Verordnung vom 2. Januar 1917). Die Anbringung der Steuerzeichen (§ 2) erfolgt bei dem Kreischef oder Polizeipräsidenten, in dessen Bezirk der Empfänger wohnt.

§ 10.

Wer es unternimmt, die Hefesteuer zu hinterziehen, wird mit einer Geldstrafe bis zum 10fachen Betrag der hinterzogenen Steuer bestraft. Kann die Strafe nicht beigetrieben werden, so tritt an ihre Stelle eine Gefängnisstrafe bis zu 6 Monaten. Daneben sind die Hefe und die Apparate, die den Gegenstand der Straftat bilden, einzuziehen. Ist die Einziehung nicht durchführbar, so kann, statt ihrer, Erlegung des Wertes der Hefe oder der Apparate angeordnet werden.

Wenn die betreffende Person nicht verfolgt oder verurteilt werden kann, so ist die Einziehung der Gegenstände, mit denen die Straftat verübt worden ist, selbständig durchzuführen.

§ 11.

Wer unechte Steuerzeichen anfertigt in der Absicht, sie als echt zu verwenden oder von falschen oder unechten Steuerzeichen Gebrauch macht, von denen er weiß oder den Umständen nach annehmen muß, daß sie falsch oder unecht sind, wird mit einer Gefängnisstrafe bis zu 2 Jahren, aber nicht unter 3 Monaten bestraft.

§ 3.

Podatek od drożdży prasowanych winien uiścić wytwórca przez zaopatrzenie opakowania znaczkami podatkowymi, zanim opakowane wytwory wyjdą z wytwórni.

§ 4.

Wytwórcy i handlującemu wolno wydawać drożdże prasowane tylko w zupełnie zanikniętych paczkach. Na każdej paczce winna być podana zawartość drukiem według gatunku i ilości.

§ 5.

Wytwórcom i handlującym wolno tylko wydawać paczki wagi $\frac{1}{4}$ i 1 funta. Znaczek podatkowy winien być tak nalożony, ażeby zamykał wszystkie miejsca otwarcia. Znaczek podatkowy należy starannie i dobrym klejem przytwierdzić do paczki, ażeby oderwanie bez zniszczenia nie było możliwe.

§ 6.

W browarach i gorzelniach mogą być wytwarzane płynne drożdże tylko za zezwoleniem Szefa Administracji, o ile nie służą do przerobienia w wymienionych zakładach.

§ 7.

Opodatkowanie płynnych drożdży odbywa się na podstawie ksiąg fabrycznych, które wytwórca winien prowadzić.

Nakładanie znaczków podatkowych nie zastosowuje się do naczyń z płynnymi drożdżami.

§ 8.

Wolne od podatku od drożdży są płynne drożdże wytwarzane w browarach i gorzelniach, które służą do dalszego przerobu w tym zakładzie, który płynne drożdże wytworzył.

§ 9.

Przy drożdżach sprowadzanych z zagranicy odbywa się opodatkowanie równocześnie z ocleniem (porównaj Nr. 17 taryfy celnej, rozporządzenie z dnia 2 stycznia 1917 roku). Nakładanie znaczków podatkowych (§ 2) odbywa się u naczelnika powiatu lub prezydenta policji, w którego okręgu mieszka odbiorca.

§ 10.

Kto usiłuje usunąć się od podatku od drożdży karany będzie grzywną do 10-krotnej wysokości sprzeniewierzonego podatku. Jeżeli grzywna nie może być ściągnięta, następuje ją kara więzienia do 6 miesięcy. Prócz tego podlegają konfiskacie drożdże i aparaty stanowiące przedmiot czynu karygodnego. Jeżeli konfiskata nie da się przeprowadzić, można zarządzić zapłacenie wartości drożdży lub aparatów.

Jeżeli dana osoba nie może być ścigana lub skazana, należy samodzielnie przeprowadzić konfiskatę przedmiotów, którymi czyn karygodny został dokonany.

§ 11.

Kto wyrabia fałszywe znaczki podatkowe w zamiarze używania ich jako prawdziwych, lub używa fałszywych albo fałszowanych znaczków podatkowych, o których wie lub z powodu okoliczności zachodzących przypuszczać musi, że są fałszywe lub fałszowane, będzie karany więzieniem do dwóch lat w każdym razie nie niżej trzech miesięcy.

Eine Geldstrafe bis zu 1000 Mark hat verwirkt, wer von Steuerzeichen Gebrauch macht, von denen er weiß oder den Umständen nach annehmen muß, daß sie schon einmal verwendet worden sind.

§ 12.

Zu widerhandlungen gegen diese Ordnung und die dazu erlassenen Ausführungsbestimmungen werden, sofern nicht eine höhere Geldstrafe verwirkt ist, mit einer Geldstrafe bis zu 300 Mark bestraft.

§ 13.

Kann die Geldstrafe nicht beigetrieben werden, so tritt an ihre Stelle eine Gefängnisstrafe, die jedoch die Dauer von 2 Jahren nicht übersteigen darf.

§ 14.

Die Verordnung tritt sofort in Kraft. Die Ausführungsbestimmungen erläßt der Verwaltungschef.

Warschau, den 3. Oktober 1917.

Der Generalgouverneur
von Beseler.

Grzywnie do 1000 marek podlega kto używa znaków podatkowych, o których wie lub z powodu okoliczności zachodzących przypuszczać musi, że już raz były użyte.

§ 12.

Wykroczenia przeciwko niniejszej ustawie i wydanym do niej przepisom wykonawczym karane będą, o ile nie pociągają za sobą wyższej kary pieniężnej, grzywną do 300 marek.

§ 13.

Jeżeli kara pieniężna nie może być ściągnięta, zamienia się ją na karę więzienia, która jednakże nie może przekraczać dwóch lat.

§ 14.

Niniejsze rozporządzenie nabiera natychmiast mocy obowiązującej. Przepisy wykonawcze wyda Szef Administracji.

Warszawa, dnia 3 października 1917 r.

General-Gubernator
von Beseler.

1757/17}